

ΠΕΡΙ ΕΥΓΕΝΕΙΑΣ.

ΟΝΕΙΔΙΖΟΝΤΑΙ οἱ ἐπισημότεροι κτηματικοὶ τῆς Ἑπτανήσου, ὡς σώζοντες ἀκόμη τὰς ὀλιγαρχικὰς προλήψεις τῶν Βενετῶν, καὶ ἐξαιρέτως τὴν μωροτάτην ὄλων τῶν προλήψεων, τὴν πρόληψιν τῆς εὐγενείας, ἣτις ἀρκεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰς τὰ καλὰ προκοπὴν των. Δὲν εἶναι παρὰδοξον, ἂν αἱ ψυχαὶ τινῶν ἠρρώσθησαν τοιαύτην τῶν φρενῶν ἀρρώστιαν, ἐπειδὴ κἀνεὶς ἐξ ἡμῶν δὲν τολμᾷ νὰ καυχῆθῃ ὅτι ἔχει ψυχὴν υγιαίνουσαν ὀλοτέλα ἀπὸ προλήψεως. Παρὰδοξος καὶ πολλὰ παράξενος γίνεται ὅστις δὲν σπουδάζει νὰ καθαρίσῃ τὴν κεφαλὴν του ἀπ' αὐτὰς μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ὀρθοῦ λόγου· εἰς τὴν παρούσαν ἐποχὴν μάλιστα τοῦ πολιτισμοῦ τῆς φωτισμένης Εὐρώπης, ὅτε καὶ πράγματα καὶ πρόσωπα ὀρίζονται καὶ γνωρίζονται ἀκριβέστερον.

Γέννησις ἀπὸ ἐπισήμους γονεῖς μόνη, καὶ ἂν καυχᾶται τίς πρόγονον τὸν Ἡρακλέα ἢ τὸν Πέλοπα, ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ ἀνθρώπον ἀνθρώπου διάφορον τὴν τύχην, ἀλλ' ὄχι διάφορον καὶ τὴν φύσιν. Προλήψεις εὐγενείας εἶναι προλήψεις ἰδιωτῶν καὶ βαρβάρων, οἱ ὅποιοι, μὴ ἔχοντες ἴδια προτερήματα, σπουδάζουν νὰ σκεπάζωσι τὴν ἀσχημίαν των μὲ τῶν ἄλλων τὴν λαμπρότητα, καὶ νὰ κατασιγάξωσι τὴν περὶ αὐτῶν ἀτυχεστάτην φήμην μὲ τῆς πατραγαθίας τοῦς κρότους.

Ταῦτα μᾶς διδάσκει ἡ φιλοσοφία, ἣτις ἄλλο δὲν εἶναι παρὰ ὁ ὀρθὸς λόγος. Ἡ δὲ θρησκεία τί μᾶς παραγγέλλει; ἀπὸ τὴν πρώτην ἕως τὴν τελευταίαν τῶν βιβλίων τῆς σελίδα ἄλλο δὲν εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης παρὰ ἀγάπην τοῦ πλησίον, ἀδελφικὴν ἰσονομίαν καὶ εὐνομίαν, καταδρομὴν τῆς Φαρισαϊκῆς φιλαρχίας, καὶ κατηγορίαν τῶν ψευδοχριστιανῶν, ὅσοι τολμοῦν νὰ μεταχειρίζονται τοὺς ἀδελφούς των ὡς δούλους· διότι, τί ἄλλο ἐπιθυμεῖ νὰ κάμῃ παρὰ νὰ δουλώσῃ τὸν ἀδελφόν του, ἂν καὶ δὲν τολμᾷ νὰ τὸ ὁμολογήσῃ, ὅστις τὸν καταφρονεῖ, ὄχι διὰ τὰ ἀληθῆς καταφρονήσεως ἄξια, ἀλλὰ διὰ γενεαλογίαν, πράγμα ἀπὸ τὴν προαίρεσίν του ἀνεξάρτητον;

Ὁ φιλάδελφος καὶ φιλογενὴς πολίτης εἶναι ὁ μόνος εὐγενής· ἂν οἱ πρόγονοί του ἔπραξαν ἔργα λαμπρά, (καὶ τὰ λαμπρὰ δὲν εἶναι ἄλλα παρὰ τὰ δίκαια καὶ ὠφέλιμα εἰς τὸ κοινόν), δὲν καυχᾶται, ἀλλὰ σπουδάζει νὰ πράξῃ καὶ αὐτὸς ὅμοια, διὰ νὰ μὴ καταισχύνῃ τοὺς προγόνους του. Ὁ ἐκ μνημάτων εὐγενής, ἂν ἐκατέρωθωσαν τί καλὸν εἰς ὠφέλειαν τοῦ γένους οἱ πρόγονοί του, φαντάζεται ὅτι τὸ ἐκατέρωθωσαν, διὰ

νὰ χωρίσῃ αὐτὸς τὴν οἰκογένειάν του ἀπὸ τὸ γένος, καὶ νὰ μεταφέρῃ εἰς ἐκείνην ὅσα καλὰ χρεωστοῦνται εἰς τοῦτο· ἀρπάζει τὰς εἰς ἄλλης χρεωστούμενας τιμὰς καὶ ὠφελείας· σπουδάζει νὰ ἀρχῇ μεταξὺ τῶν ὁμοίων του, οὐδ' ὑποτάσσεται εἰς τὸν αὐτὸν μ' ἐκείνης ζυγὸν τῶν νόμων. Ἐπαιρούμενος εἰς ἰδίαν χωριστὴν γενεαλογίαν, καταφρονεῖ ὄχι μόνον τὸ γένος, ἀλλὰ καὶ τὴν θρησκείαν του, καὶ γίνεται τῆς μερίδος τῶν Ἰουδαίων ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἐλέγχει ὁ Χριστὸς, ὅτι, καὶ πράσσοντες ἔργα ἀλλότρια τοῦ Ἀβραάμ, ἐκαυχῶντο ὅμως ὡς εὐγενεῖς διὰ τὸν Ἀβραάμ, ὡς μόνον ἐλεύθεροι*, καὶ τῶν ὁποίων τὴν μωρὰν ταύτην τῆς γενεαλογίας καύχησιν μαρτυρεῖ καὶ ὁ Ἀπόστολος †, διότι, καὶ ἀφοῦ ἐπίστευσαν εἰς Χριστὸν, καταφρονοῦντες τὴν Χριστιανικὴν ἰσότητά, ἤθελαν νὰ νομίζωνται εὐγενέστεροι τῶν λοιπῶν Χριστιανῶν.

Ἀπὸ τὴν αὐτὴν θρησκείαν μανθάνομεν, ὅτι καταγόμεθα ὅλοι χωρὶς ἐξαιρέσιν ἀπὸ ἑνα ἀνθρώπου, ὀνομαζόμενον Ἀδὰμ, ὅστις ἐπλάσθη ἀπ' αὐτὰς τοῦ Θεοῦ τὰς χεῖρας. Τοιαύτης γενεαλογίας εὐγενεστέραν ἄλλην νὰ ἐπινοήσωμεν εἶναι τῶν ἀδυνάτων· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Ἀδαμικὴ εὐγένεια εἶναι κοινὴ εἰς ὅλους τοὺς ἀπογόνους του, ἔμεινε πλέον νὰ ἐξηγηθῶμεν, ἀπὸ τίνα τῶν υἱῶν τῆ καυχᾶται καθεὶς ἐξ ἡμῶν ὅτι κατάγεται, ἀπὸ τὸν δίκαιον Ἀβελ, ἢ ἀπὸ τὸν ἀδελφοκτόνον Κάϊν; Τοῦτον ἀδιστακτῶς ἔχην πρόγονον (καὶ κἀνεὶς δὲν τοὺς φθονεῖ διὰ τοιαύτην ἀνθρωποκτόνον εὐγένειαν) ὅσοι καταφρονοῦντες τὴν δικαιοσύνην, ἣτις εἶναι ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη, θέλουν νὰ λογίζωνται ἀνώτεροι τοῦ πλησίον διὰ μόναν προγονικὰς ἀρετὰς, ὅποτε οὐδὲ διὰ τὰς ἰδίας ἀρετὰς συγχωρεῖται εἰς τὸν Χριστιανὸν ἡ ὑπερφρόνησις.—ΚΟΡΑΗΣ.

ΑΝΕΞΟΔΟΣ ΟΔΟΠΟΙΑ.

Ὁ ΟΒΕΡΑΙΝΟΣ, τὴν πίστιν Διαμαρτυρούμενος, ἦτον ὑπουργὸς τοῦ Εὐαγγελίου εἰς χωρίον τι ἐπὶ τῶν εἰς Γαλλίαν Βοσγικῶν ὀρέων, ὄχι μακρὰν τῆς Γερμανικῆς πόλεως Στρασβούργου. Τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ τὸ ἀξιόλογον δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ἀπὸ τὰ ἐπόμενα.—

Μί' ἀπὸ τὰς πρώτας φροντίδας τοῦ ποιμένου Ὁβερίνης, ὡς πρὸς τὴν βελτίωσιν τῆς κοσμικῆς καταστάσεως τῶν ἐνοριτῶν αὐτοῦ, ἦτο ν' ἀνοίξῃ δρόμους, διὰ τῶν ὁποίων εὐκόλως νὰ ἐπισκεπτοῦνται τοὺς κατοίκους τῶν περιχώρων. Συνάθροισας τὸν λαόν, τοὺς ἐπρόβαλε νὰ συν-

* Ἰωάν. γ'. 33, 44.

† Πρὸς Τιτ. γ'. 9.